

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 155/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., so sídlom v B., zastúpenej advokátom JUDr. M. B., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky konaním a rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 7. novembra 2007 č. k. 16 Rob 811/2007-22 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. januára 2008 doručená advokátom spísaná sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie v úvodnej časti uvedených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) s odôvodnením, že Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) napriek existencii negatívnej procesnej podmienky – litispendencie, súdne konanie vedené pod sp. zn. 16 Rob 811/2007 nezastavil, ale

7. novembra 2007 vydal platobný rozkaz, ktorý právoplatnosť nadobudol 26. novembra 2007.

2. Sťažovateľka navrhla prijať sťažnosť na ďalšie konanie a potom vyniesť nález, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Rob 811/2007 a platobným rozkazom v ňom 7. novembra 2007 vydanom porušil jej právo na súdnu ochranu a na spravodlivý proces pri bránení svojho majetkového práva.

3. Sťažovateľka zároveň navrhla nariadiť dočasné opatrenie, ktorým sa uloží spoločnosti L., a. s., povinnosť zdržať sa nariadenia exekúcie voči nej a túto sťažnosť posúdiť ako naliehavú.

4. V danej veci sťažnosť podaná ústavnému súdu nie je prípustná.

5. Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti a túto svoju právomoc vykonáva okrem iného tým, že v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnosti fyzických alebo právnických osôb proti právoplatnému rozhodnutiu a inému zásahu orgánov verejnej moci do ústavne zaručených základných práv a slobôd, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd [porov. tiež § 49 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov, a nie je ani povolaný na inštančný prieskum ich rozhodnutí; preto ak smeruje sťažnosť proti rozhodnutiu vydanému v občianskoprávnom konaní, nie je preto samo osebe významné, že je namietaná jeho vecná alebo procesná nesprávnosť. Právomoc ústavného súdu je založená výlučne na prieskum rozhodnutia z hľadiska dodržiavania ústavnoprávnych princípov, t. j. či v konaní (rozhodnutím v ňom vydaným) neboli dotknuté ústavne zaručené práva alebo slobody jeho účastníka, či konanie bolo vedené v súlade s týmito princípmi a či možno konanie ako celok (vo výsledku) pokladať za spravodlivé, ale len za predpokladu, že je naplnený jeden zo základných znakov sťažnosti, ako ochrany ústavou zaručených základných práv a slobôd, a to jej subsidiarita.

6. Sťažnosť ústavnému súdu možno podať len vtedy, keď boli pred jej podaním vyčerpané všetky prostriedky, ktoré zákon na ochranu práv poskytuje. Takým prostriedkom sa podľa ustanovenia § 53 zákona o ústavnom súde rozumie riadny opravný prostriedok, mimoriadny opravný prostriedok, výjímčiac návrh na obnovu konania a iný právny prostriedok, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd poskytuje. V opačnom prípade je ústavná sťažnosť neprípustná podľa ustanovenia § 53 ods. 1 contrario zákona o ústavnom súde.

7. Vyčerpaním všetkých procesných prostriedkov sa rozumie nielen ich formálne uplatnenie a rozhodnutie o nich. Znamená predovšetkým ich uplatnenie v súlade s procesnými právnymi predpismi. Za neprípustný návrh treba považovať prípad, keď síce opravný prostriedok na ochranu práv bol uplatnený, ale oneskorene, takže musel byť z tohto dôvodu odmietnutý. V takom prípade treba trvať na tom, že orgán, ktorý o riadnom opravnom prostriedku mal a mohol rozhodovať (tu o odpore okresný súd), nedostal príležitosť zaoberať sa dôvodmi jeho podania, a to len procesným zavinením účastníka konania (sťažovateľky).

8. V tomto prípade sťažovateľka oneskoreným podaním odporu proti namietanému platobnému rozkazu zapríčinila stav straty účinného prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, teda sama zapríčinila stav, pre ktorý nemohla využiť účinný opravný prostriedok. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti zotrváva na stanovisku, že ak právna úprava poskytuje tomu-ktorému základnému právu alebo slobode, porušenie ktorého sa namieta, účinnú právnu ochranu prostredníctvom opravného prostriedku dostupného fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ale táto ju nevyužije, také podanie ústavný súd odmietne pre zjavnú neopodstatnenosť.

9. Konanie pred ústavným súdom nie je totiž konaním, v ktorom by bolo možné naprávať to, čo účastník predchádzajúceho konania pred súdnym orgánom svojím vlastným postupom zanedbal, keď si riadne a včas nehájil svoje práva, hoci tak urobiť mal a mohol (*vigilantibus iura*).

10. Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008